KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 22.3.2007
KOM(2007) 128 endelig

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Bæredygtig vandforvaltning i Den Europæiske Union

- Første trin i gennemførelsen af vandrammedirektivet 2000/60/EF -

[SEK(2007) 362]
[SEK(2007) 363]

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Bæredygtig vandforvaltning i Den Europæiske Union

INDLEDNING

"Vand er ikke en almindelig handelsvare, men en værdi, som skal beskyttes, forsvares og behandles som sådan."[1]

Vand er en forudsætning for menneskers liv og udvikling. Det er altafgørende for overlevelse og nødvendigt for mange industriaktiviteter og –processer. Der skal være passende mængder af tilstrækkelig kvalitet til rådighed i naturen til at underbygge dyreliv, planter og unikke økosystemer.

For meget vand kan forårsage tab af liv og alvorlige skader ved oversvømmelser, som det sker i Den Europæiske Union næsten hvert år. For lidt vand er lige så ødelæggende, f.eks. de tørkeperioder, der optræder mere og mere hyppigt. Alle disse begivenheder forventes at optræde hyppigere og være mere ekstreme ifølge prognoserne om klimaændringernes virkninger.

At opretholde en bæredygtig balance mellem alle disse aspekter er målet for **vandrammedirektivet** (VRD), der blev vedtaget i 2000[2], og som lægger grundlaget for en moderne helhedsskuende og ambitiøs vandpolitik for Den Europæiske Union.

I denne meddelelse resumeres den første rapport om situationen med hensyn til gennemførelsen af vandrammedirektivet (som krævet i henhold til artikel 18, stk. 3)[3]. Der gives også henstillinger om de næste vigtige milepæle: vandområdeplanerne. Disse planer, der skal foreligge inden december 2009, vil bringe flere reelle forbedringer for det samlede vandsystem i form af programmer af foranstaltninger, der skal være indført inden 2012 og imødekomme direktivets miljømål inden 2015.

1. EU'S VANDPOLITIK – ET KORT OVERBLIK

I vandrammedirektivet er der fastsat lovbestemmelser, der skal garantere en tilstrækkelig god vandkvalitet overalt i Europa. Målsætningerne er:

- sprede vandbeskyttelsen til alle vandområder: overfladevand og grundvand
- opnå "god tilstand" for alle vandområder inden 2015
- basere vandforvaltningen på vandløbsoplande

---

1 Vandrammedirektivet, betragtning 1.

2 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

3 Der er i Kommissionens arbejdspapir offentliggjort en mere detaljeret analyse (SEK(2007) 362).

- kombinere emissionsgrænseværdier med minimumskrav til miljøkvalitet
- sikre at vandpriserne på passende måde tilskynder vandbrugerne til at anvende vandressourcerne effektivt
- inddrage borgerne i større omfang
- strømline lovgivningen.

Direktivet bestemte ligeledes to områder, hvor der var behov for mere specifik lovgivning: grundvand (artikel 17) og højtprioriterede stoffer[4] (artikel 16). Det nye grundvandsdirektiv[5] blev først for nyligt vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet, medens forslaget til et direktiv om prioriterede stoffer[6] stadig forhandles.

To yderligere nye lovforslag vil udvide anvendelsesområdet for EU's vandpolitik og supplere den overordnede forvaltning og beskyttelsesbestemmelserne. Det drejer sig om et forslag til direktiv om vurdering og forvaltning af oversvømmelser[7] og om et forslag til direktiv om en havstrategi[8].

2. EUROPÆISKE VANDOMRÅDER – EN TRUET RESSOURCE

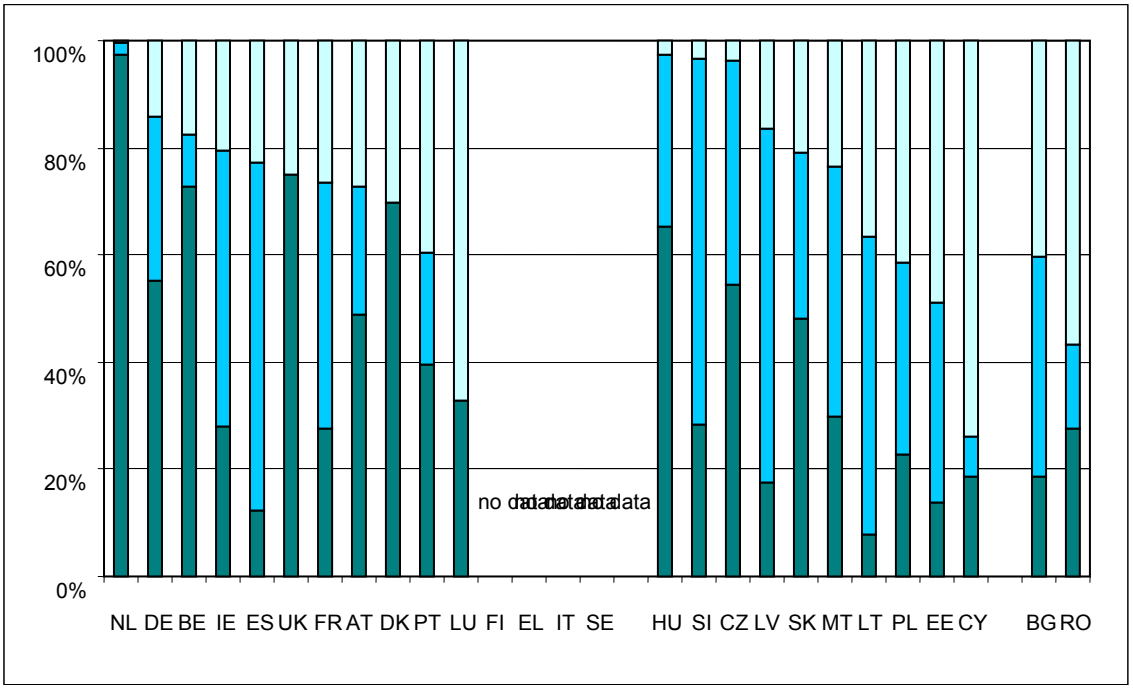
I henhold til artikel 5 i VRD skulle medlemsstaterne forelægge en miljømæssig og økonomisk analyse inden december 2004, primært ved at anvende foreliggende oplysninger. De nedenstående resultater er fuldstændigt baseret på rapporterne fra medlemsstaterne af denne "artikel 5-analyse".

2.1. EU-vandområders nuværende tilstand – Værre end ventet

I specifikationerne til artikel 5 udstukket i bilag II til direktivet var nøglespørgsmålet, som medlemsstaterne skulle besvare: "Hvad er risikoen for ikke at nå VRD's miljømål baseret på de foreliggende data?" (jf. fig. 1). Da VRD-målene skal nås inden 2015, belyser resultaterne den nuværende "afstand til målet" af de nationale vandbeskyttelsesforanstaltninger.

---

4 Kemikalier, der er et problem på EU-plan, og som forårsager forurening af overfladevand.
5 Direktiv 2006/118/EF (EUT L 372 af 27.12.2006, s. 19).
6 Forslag (KOM(2006) 397 endelig) af 17. juli 2006.
7 KOM(2006) 15 endelig af 18.1.2006.
8 KOM(2005) 505 endelig af 24.10.2005.

Figur 1: Procentsats af overfladevand, der risikerer ikke at nå VRD-målene pr. medlemsstat - ■ = 'risiko', ■ = 'utilstrækkelige data', ■ = 'ingen risiko' (baseret på medlemsstaternes rapporter)[9]

Den faktiske procentsats af vandområder, der overholder alle VRD-målene, er lav, i nogle medlemsstater så lav som 1 %. Resultaterne skal dog analyseres mere tilbundsgående.

De høje "risiko"-tal hænger tydeligt sammen med tætbefolkede områder og regioner med intensiv, og ofte ubæredygtig, vandanvendelse. Desuden tager VRD samlet hensyn til alle belastninger og virkninger på vandområder for første gang på fællesskabsplan, herunder problemer forårsaget af strukturel forringelse af økosystemer og virkninger på biologiske parametre. Mange medlemsstater har taget denne udfordring op ved at anvende "værste tilfælde"-skøn til at vurdere sundhedstilstanden af vandøkosystemer og af biodiversitetsrelaterede indikatorer.

EU's vandpolitik havde desuden taget fat om nogle væsentlige belastninger, såsom forurening fra husholdningernes spildevandsudledninger[10], næringsstoffer fra landbruget[11], industriemissioner[12] og udledninger af farlige[13] stoffer langt inden VRD. En samlet analyse af virkningerne af disse belastninger viser tydelige forskelle i omfanget af denne lovgivnings gennemførelse (der i nogle medlemsstater er meget ringe). Hvor der er foretaget passende investeringer over de sidste 10 til 30 år, er disse problemer stort set blevet løst. For de ti

---

9 Der er flere detaljerede oplysninger i SEK(2007) 362.
10 Direktiv 91/271/EØF (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40).
11 Direktiv 91/676/EØF (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1-8)
12 Direktiv 96/61/EF, EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.
13 Direktiv 76/464/EØF (EFT L 129 af 18.5.1976, s. 23) og tilknyttede datterdirektiver.

medlemsstater, der blev medlemmer i 2004, og de to, der kom til i 2007 (samlet EU-12) er fuld gennemførelse af de investeringstunge forordninger om punktkildekontrol omfattet af overgangsperioder, der i de fleste tilfælde løber indtil 2015.

Forurening fra kommunalt spildevand – nuværende gennemførelse (mere detaljerede oplysninger i SEK(2007) 363)

Det Europæiske Fællesskab vedtog direktiv 91/271/EØF om rensning af byspildevand for at regulere udledningerne af kommunalt spildevand fra større landsbyer og byer. Direktivet udstikker tydeligt, hvilken slags behandling der skal gennemføres.

I EU-15 behandles betydelige mængder spildevand stadig ikke hensigtsmæssigt, før det udledes til overfladevand. Som det ses af status pr. 1. januar 2003[14] har medlemsstaterne kunne meddelt om 81 % gennemførelse af direktivet. De væsentligste huller er manglen på (hensigtsmæssig) behandling og manglen på udpegelse af "sårbare områder", hvor der kræves strengere regler for behandlingen for at beskytte sårbare søer, kystvande og have mod forurening med næringsstoffer. Kommissionen stiller spørgsmålstegn ved nogle af de af medlemsstaterne meddelte gennemførelsesniveauer. Kommissionen har følgelig i de seneste år indledt retsforfølgning af adskillige medlemsstater.

EU har givet betydelige fællesskabsmidler (hovedsagelig fra Samhørighedsfonden) til medfinansiering af spildevandsbehandlingsanlæg i medlemsstaterne. Der blev f.eks. givet 9 mia. EUR til fire af EU-15 medlemsstater og 5,6 mia. EUR til EU-10 i perioden 2000-2006. For de nye EU-12 medlemsstater anslås det, at der bliver brug for omkring 35 mia. EUR over de næste 10 år for at opnå overensstemmelse med direktivet.

Nitratforurening i landbruget – nuværende gennemførelse (mere detaljerede oplysninger i COM(2007)120 final EN)

Diffus forurening fra landbruget er en væsentlig trussel for EU's vandområder. Den tredje rapport om gennemførelsen af nitratdirektivet bekræfter de betydelige bidrag fra landbruget til nitratforureningen af grundvand og overfladevand og til eutrofiering. Der er gjort fremskridt i de seneste år med gennemførelsen af dette direktiv, selv om gennemførelsen stadig er ufuldstændig, og der stadig kræves en indsats. Udpegelsen af nitratsårbare områder, der steg fra 35,5 % af EU15-området i 1999 til 44 % i 2003, skal suppleres, navnlig i sydeuropæiske medlemsstater. Handlingsprogrammerne skal forbedres, hvad angår foranstaltningernes kvalitet og fuldstændighed, herunder indførelse af udbyggede foranstaltninger, hvis det er indlysende, at direktivets mål ikke nås.

2.2. Belastninger og drivkræfter – Følgerne af ubæredygtig vandanvendelse

De vigtigste og mest udbredte belastninger er diffus forurening, fysisk forringelse af vandøkosystemer (fysiske ændringer) og, navnlig i Sydeuropa, rovdrift på vand. I nogle af EU-15 og mere generelt i EU-12 er punktkildeforurening også et stort problem. De vigtigste drivkræfter bag disse belastninger er industrien, husholdningerne, landbruget, sejlads, vandkraft, oversvømmelsesbeskyttelse og byudvikling.

[14] Der forelå kun data indtil den 1. januar 2003. Det er planen at offentliggøre en status over gennemførelsen af direktiv 91/271/EØF for alle EU27-medlemsstater i 2008.

Mangel på internalisering af miljøomkostningerne hidtil kan være en yderligere grund til, at vandanvendelsen ikke hidtil har været bæredygtig. VRD indfører imidlertid en ordning hvorved miljø- og ressourceomkostningerne skal tages i betragtning, når de forskellige brugeres bidrag til dækning af omkostningerne ved forsyningspligtydelser skal fastsættes.

3. MEDLEMSSTATERNES PRÆSTATION – PLADS TIL FORBEDRINGER

Kommissionen behandlede medlemsstaternes rapporter ud fra fire aspekter: overensstemmelsen af gennemførelsen i national lovgivning, overensstemmelse med artikel 3, overensstemmelse med artikel 5 og rapporteringen generelt. Hvad angår de sidste tre emner, illustreres resultaterne i en figur, der viser medlemsstaternes relative præstationer baseret på et simpelt scoringssystem. Metoder, mere detaljerede oplysninger og fortolkningen heraf er præsenteret i det ledsagende arbejdspapir fra Kommissionen[15].

3.1. Gennemførelsen i national ret - Et negativt billede

Kun få EU-15 medlemsstater gennemførte vandrammedirektivet i deres nationale lovgivning inden fristen, dvs. december 2003. Kommissionen indledte elleve overtrædelsessager, og Domstolen afsagde dom mod fem medlemsstater[16] for ikke at have meddelt gennemførelsen i national ret af vandrammedirektivet. Desuden tydeliggjorde Domstolen en række spørgsmål vedrørende gennemførelse i national ret[17]. For EU-12 var fristen for meddelelse af deres nationale lovgivning tiltrædelsesdagen, som alle overholdt.

Kvaliteten af gennemførelsen i national ret er dog ringe. På basis af en foreløbig vurdering fandt Kommissionen 19 medlemsstater med alvorlige mangler, hvad angår artikel 4, 9 eller 14. De fleste andre medlemsstater har ikke gennemført vandrammedirektivet med fuld overensstemmelse. Kommissionen vil behandle disse negative resultater med højeste prioritet.

3.2. Administrative ordninger (artikel 3) – En opmuntrende start

Efter gennemførelsen er det næste vigtige skridt at oprette vandområdedistrikter og udpege de kompetente myndigheder (i henhold til artikel 3) De fleste medlemsstater underrettede Kommissionen i tide. Hvad angår forsinket rapportering, indledte Kommissionen ni overtrædelsesprocedurer, hvoraf alle, undtagen en, nu er blevet afsluttet.

Selv om de fleste administrative ordninger forekommer at være i stand til at sikre en ordentlig gennemførelse, vil resultaterne i praksis først være tydelige i løbet af de kommende år. Det er imidlertid ofte uklart, hvordan koordineringen mellem de forskellige myndigheder i en medlemsstat fungerer.

Fig. 2 viser medlemsstaternes samlede præstationer med hensyn til oprettelse af vandområdedistrikter og kompetente myndigheder.

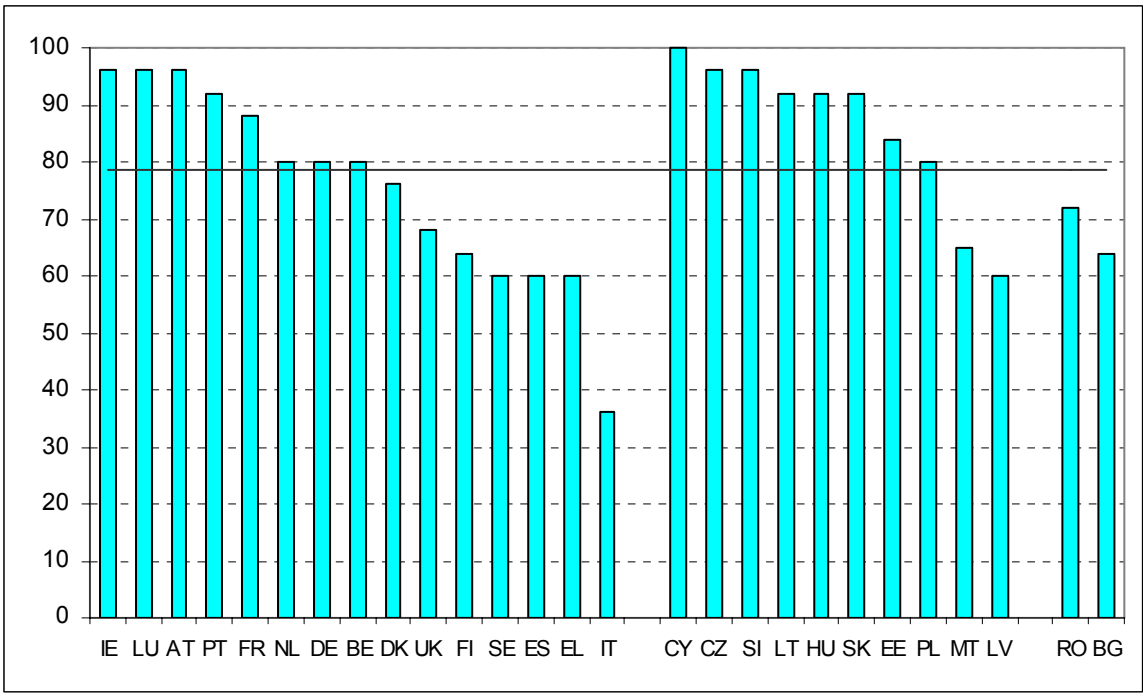
---

15 SEK(2007) 362.

16 Belgien (C-33/05), Luxemburg (C-32/05), Tyskland (C-67/05), Italien (C-85/05) og Portugal (C-118/05).

17 Sag C-32/05: Kommissionen vs. Luxembourg - (Dom af 30/11/2006). Det er den eneste sag, der endnu er åben.

De fleste medlemsstater, der deltager i internationale vandområdedistrikter, har indført de nødvendige aftaler og koordineringsordninger. Denne proces er imidlertid stadig i gang, eller der er tydeligvis mulighed for forbedring af de internationale koordineringsordninger. Der er flere konklusioner af vurderingen af artikel 3-rapporter i Kommissionens arbejdspapir.

Figur 2: Præstationsindikator pr. medlemsstat med hensyn til gennemførelsen af den administrative indførelse – artikel 3 i VRD – herunder gennemsnittet for EU-27 (baseret på medlemsstaternes rapporter)[18]

3.3. Miljømæssig og økonomisk analyse (artikel 5) – Stor forskelligartethed og nogle væsentlige mangler

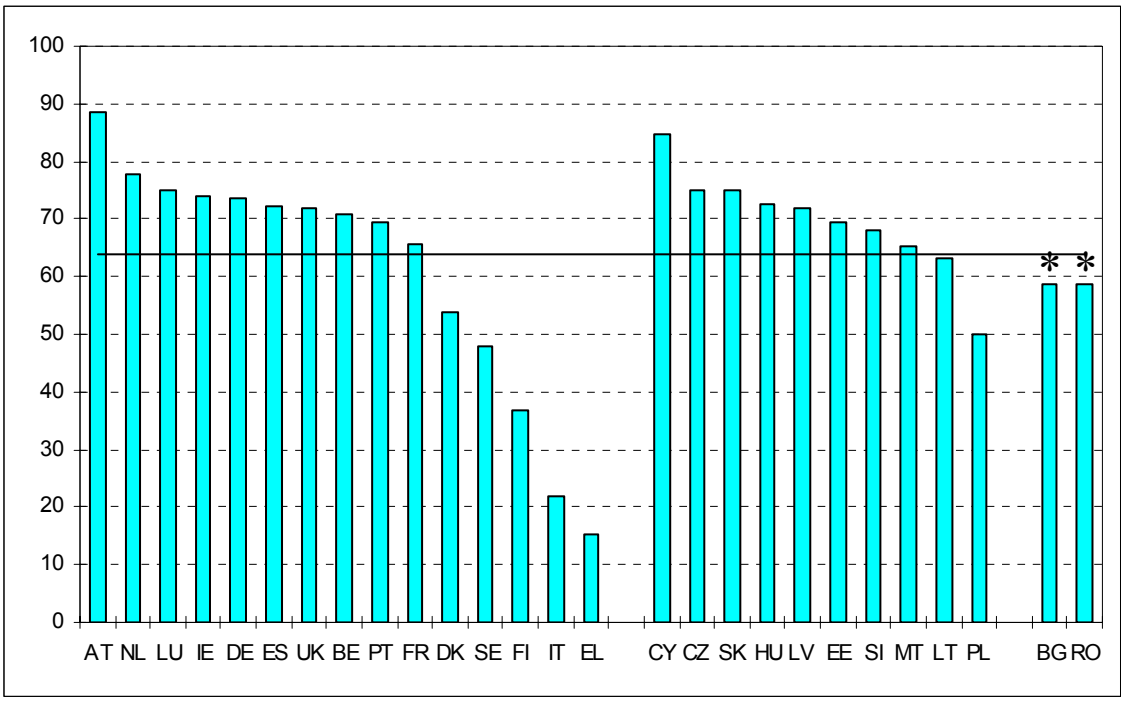
Den første VRD-analyse indeholder en omfattende miljøvurdering af alle virkninger af menneskets aktiviteter og en økonomisk analyse af vandanvendelser og graden af omkostningsdækning. De fleste medlemsstater forelagde deres rapporter til tiden. Kommissionen fortsætter overtrædelsesprocedurer mod to medlemsstater, der kun forelagde en første (ufuldstændig) rapport med betydelig forsinkelse.

De fleste medlemsstater lagde generelt et betydeligt arbejde i den første analyse, der resulterede i en informationsbase, der aldrig tidligere har eksisteret på EU-plan. Rapporternes kvalitet og detaljeringsgrad varierede imidlertid betydeligt.

Medlemsstaternes samlede præstationer fremgår af fig. 3. Adskillige medlemsstater fremlagde en god eller tilfredsstillende rapport. I alle tilfælde skal datahullerne imidlertid udfyldes for at give et solidt grundlag for 2009-vandområdeplanerne. Nogle rapporter opfylder tydeligvis ikke direktivets mindstekrav. Økonomisk analyse er den væsentligste svaghed. Det gælder især en ordentlig bestemmelse af forsyningspligtydelser og vandanvendelser og vurderingen

[18] Der er flere detaljerede oplysninger om tal og fortolkningen heraf i SEK(2007) 362.

af graden af omkostningsdækning. Disse resultater er forklaret mere detaljeret i Kommissionens arbejdspapir.

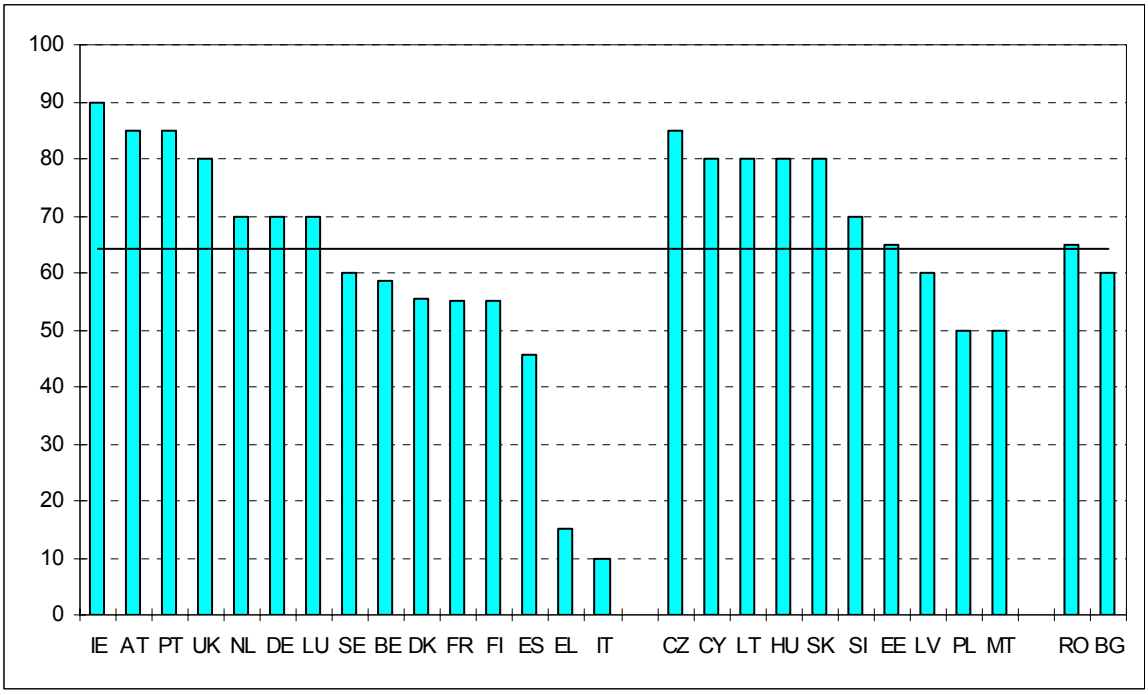

*Figur 3: Præstationsindikator pr. medlemsstat med hensyn til gennemførelsen af den miljømæssige og økonomiske analyse – artikel 5 i VRD – herunder gennemsnittet for EU-27 (baseret på medlemsstaternes rapporter) *Tallene for BG og RO er baseret på foreløbige vurderinger.*[18]

3.4. Rapportering – Nogle spildte chancer

Ud over kvaliteten af rapporternes indhold er en vigtig indikator den generelle rapportering. VRD indeholder et betydeligt potentiale for strømlining af administration og omkostningsbesparelser på lang sigt. Hvis rapporterne i mellemtiden bliver tydeligere og mere fuldstændige, vil det blive lettere at formidle resultaterne til offentligheden.

De første tegn på rapporteringens præstation er, hvorvidt rapporten blev forelagt til tiden, og om den var tydelig og fuldstændig. Fig. 4 giver et overblik og giver medlemsstater gennemsnitsscore for opfyldelse af rapporteringskravene vedrørende artikel 3 og 5.

Figur 4: Indikator pr. medlemsstat for rapporteringspræstation og gennemsnittet for EU-27 (baseret på medlemsstaternes rapporter).[18]

4. HENSTILLINGER TIL MEDLEMSSTATERNE – FRISTEN FOR HANDLING ER 2009

Medlemsstaterne skal færdiggøre den første vandområdeplan inden udgangen af 2009, og de skal indføre en vandprissætningspolitik i 2010. Erfaringerne har vist, at der stadig er rigelig tid til at forbedre situationen og udfylde manglerne med hensyn til data. Det er desuden pligtigt at høre offentligheden, når der udarbejdes vandområdeplaner, og det vil give mere gennemsigtighed og berettigelse af, hvilke foranstaltninger der er nødvendige og omkostningseffektive, og hvilke undtagelser der kan berettiges.

Kommissionen tilskynder derfor medlemsstaterne til specielt at koncentrere sig om følgende tre områder.

a) **Udrydde de nuværende mangler.** For at nå dette mål skal medlemsstaterne:

- fuldstændigt gennemføre anden relevant EU-lovgivning, navnlig om byspildevand og nitrater
- indføre alle de økonomiske instrumenter, der kræves i direktivet (prissætning, dækning af omkostningerne ved forsyningspligtydelser og forureneren-betaler princippet). Fuld udnyttelse af disse økonomiske instrumenter vil bidrage til en virkelig bæredygtig vandforvaltning
- indføre et overordnet nationalt økologisk vurderings- og klassificeringssystem som grundlag for direktivets gennemførelse og opfyldelsen af dets mål med "god økologisk tilstand". Manglerne i den løbende interkalibreringsøvelse skal afhjælpes så hurtigt som muligt. Først når den er fuldstændig, solid og pålidelig vil den økologiske vurdering udvirke tillid til VRD og sikre dets troværdighed

- forbedre metoderne og tilgangene til nogle kernespørgsmål (som f.eks. udpegning af stærkt modificerede vandområder, kriterier for risikovurdering eller behandling af grundvandets kvantitative tilstand) og fremme sammenligneligheden mellem medlemsstaterne, navnlig hvad angår internationale vandområder

- betydeligt mindske de nuværende datahuller og –mangler i artikel 5-analysen som led i udarbejdelsen af vandområdeplanerne.

b) **Integrere bæredygtig vandforvaltning i andre sektorpolitikker.** For at nå dette mål skal medlemsstaterne:

- sørge for, at infrastrukturprojekter og bæredygtige udviklingsprojekter, der måtte forringe det akvatiske miljø, underkastes en hensigtsmæssig vurdering af miljøvirkninger. I denne forbindelse er fuldstændig gennemførelse og hensigtsmæssig, gennemsigtig og koordineret anvendelse af artikel 4, stk. 7, altafgørende

- sikre tildeling af passende midler. For at nå dette mål er det vigtigt bedst muligt at anvende potentialet af nationale midler og EU's finansieringsinstrumenter, som f.eks. den fælles landbrugspolitik og samhørighedspolitikken. De nationale tildelinger af disse midler til forbedringer på vandområdet har hidtil været utilstrækkelige til at dække alle behov, som bestemt i resultaterne af miljøanalysen under vandrammedirektivet.

c) **Bedst muligt udnytte offentlighedens inddragelse**

- Offentlighedens inddragelse skal betragtes som en mulighed. Det igangværende arbejde vedrørende frivillig rapportering og Europas vandinformationssystem vil bidrage til oplysning af offentligheden på en gennemsigtig måde.

5. KOMMISSIONENS INDSATS – TILBUD OM ET FORLÆNGET PARNERSKAB

Det fremgår af disse vurderinger og henstillinger, at medlemsstaterne stadig står over for en ambitiøs og udfordrende opgave, hvis det skal lykkes dem at gennemføre vandrammedirektivet fuldstændigt. Kommissionen er klar over, at den skal spille en vigtig rolle. Kommissionen planlægger i den forbindelse følgende foranstaltninger, der er i tråd med VRD, og som i nogle tilfælde endog rækker endnu videre.

Foranstaltning 1: Forny partnerskabet med medlemsstaterne

Kommissionen er forpligtet til at fortsætte det gode samarbejde i henhold til den fælles gennemførelsesstrategi. Dette fælles arbejdsprogram[19] sammen med medlemsstaterne og andre lande og med inddragelse af interesseparter og NGO'er fremmer den fælles forståelse, bedste praksis og en informationsudveksling om nogle væsentlige spørgsmål. Kommissionen er overbevist om, at denne tilgang allerede har givet bedre resultater end en mere formel tilgang til gennemførelse. Hvis det imidlertid skulle vise sig, at det ikke lykkes, vil Kommissionen ikke undlade at anvende sine beføjelser i henhold til traktaten.

[19] Jf. det nye arbejdsprogram: http://ec.europa.eu/environment/water/water-framework/strategy4.pdf.

Denne støtte vil fokusere på de nuværende mangler, der er beskrevet i pkt. 4 a), navnlig de økonomiske instrumenter. Kommissionen vil ligeledes gøre en særlig indsats for at forbedre vurderingen af "økologisk tilstand". I 2005 offentliggjorde Kommissionen de lokaliteter, der udgør interkalibreringsnetværket[20]. Den er nu ved at udarbejde en beslutning om resultaterne af interkalibreringen med henblik på vedtagelse inden udgangen af 2007, der vil blive benchmark for, hvad "god økologisk tilstand" betyder i alle medlemsstater. Den vil derefter fortsætte arbejdet med at finde overordnede rammebestemmelser for økologisk vurdering af akvatisk artsmangfoldighed.

Kommissionen vil desuden forsætte med at hjælpe EU-12 medlemsstaterne med at gennemføre EU-vandpolitikken og aktivt deltage i internationale konventioner om vandløb.

Foranstaltning 2: Sikre integrering i andre EU-sektorpolitikker

Der er allerede gjort betydelige fremskridt med integreringen af vandpolitikken i EU's andre sektorpolitikker, navnlig landbrug, energi, transport, forskning, forbindelser til tredjelande og regionaludvikling. De fælles og åbne drøftelser mellem de forskellige kompetente myndigheder på EU- og medlemsstatsplan med inddragelse af alle relevante interesseparter og NGO'er har resulteret i værdifulde resultater og konklusioner[21].

Kommissionen er forpligtet til at forsætte sin førerrolle på dette område ved at undersøge andre veje til at udbygge integreringen af vandrelaterede overvejelser i andre EU-politikker og –lovbestemmelser. Sigtet er at få andre indsatsområder til at bidrage mere effektivt til beskyttelsen af vandmiljøet og nå målene for VRD, styring af oversvømmelsesrisikoen og anden EU-vandlovgivning.

Som det for nyligt blev fastlagt af 'EU Water Directors'[22] med hensyn til landbrug, er der rige muligheder i forbindelse med de kommende drøftelser om den fremtidige fælles landbrugspolitik for yderligere at integrere vandpolitik og landbrugspolitik. Med hensyn til samhørighedspolitikken vil Kommissionen forsætte sine bestræbelser på at sikre, at bistand fra samhørighedsfonden er i overensstemmelse med vandpolitikken[23]. Politikkerne for transport (sejlads) og energi (vandkraft) vil fortsat blive gennemført på en måde, der mindsker de negative virkninger for vandmiljøet. Gennemførelsen af det syvende rammeprogram for forskning vil forsat fokusere på vand. Endelig kunne den kommende gennemgang af anden miljølovgivning, såsom direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening og om levesteder yderligere udbygge deres bidrag til at nå VRD-målene. Kommissionen vil forsat også tilskynde til en bedre vandforvaltning i relevante tredjelande.

---

20 Kommissionens beslutning 2005/646/EF af 17.8.2005 (EUT L 243 af 19.9.2005, s. 1).

21 Der er anført nogle væsentlige resultater i bilaget til SEK(2007) 362.

22 Jf. den erklæring om landbrug, der for nylig blev vedtaget af 'European Water Directors' og drøftet i Rådet (miljøministre) (16650/06 ENV 698 AGRI 402), December 2006 http://forum.europa.eu.int/Public/irc/env/wfd/library.

23 Jf. også http://ec.europa.eu/environment/integration/pdf/final_handbook.pdf.

Foranstaltning 3: Fremme anvendelsen af økonomiske instrumenter

Kommissionen vil gøre anvendelse af økonomiske instrumenter til en prioriteret opgave i forbindelse med gennemførelsen og tilskynde til yderligere informationsudveksling med og mellem medlemsstaterne om bedste praksis, herunder mere udbredt anvendelse af de eksisterende vejledninger. Kommissionen er også ved at undersøge muligheden for benchmarking mellem vandværker. Den arbejder ligeledes på en undersøgelse af omkostninger og fordele ved gennemførelsen af VRD og vil fremme udarbejdelsen af ens metoder og værktøjer på EU-plan, f.eks. ved at anvende forskningsprojekter[24].

Foranstaltning 4: Inddrage klimaændringsproblemer i vandforvaltningen

Klimaændringernes virkninger, herunder hyppigere oversvømmelser og tørke, kunne forøge risikoen for ikke at nå målene for VRD. Den forøgede risiko for ekstreme hændelser behandles delvis i forslaget til direktiv om oversvømmelser. Resultaterne af en tilbundsgående analyse om vandmangel og tørke vil indgå i en meddelelse, der er planlagt til midten af 2007.

Ud over afhjælpning og tilpasning af politikker, der indgår i Det Europæiske Klimaændringsprogram og i den planlagte grønbog om tilpasning til klimaændringer, vil Kommissionen tilskynde til fuldt ud at anvende de foreliggende muligheder for at inddrage klimaændringer i vandområdeplanerne, og den vil opfordre til yderligere integrering af klimaændringer og afhjælpnings- og tilpasningsstrategier i gennemførelsen af EU's vandpolitik.

Foranstaltning 5: Opstille et ambitiøst vandinformationssystem for Europa (WISE)[25]

Kommissionen og Det Europæiske Miljøagentur har forpligtet sig til at udvikle WISE inden 2010. WISE vil tjene som brændpunkt for vidtrækkende bestræbelser på at modernisere og strømline indsamling og formidling af information til europæisk vandpolitik. Det er en integrerende del af bredere tiltag såsom det fælles miljøinformationssystem ("Shared Environmental Information System" (SEIS)) og Inspire.

6. KONKLUSIONER

Rapporterne fra medlemsstaterne om deres oprindelige forpligtelser i henhold til vandrammedirektivet viser nogle opmuntrende resultater, selv om der er store mangler på nogle områder. Der er stadig tid til at afhjælpe manglerne inden 2010, når de første vandområdeplaner skal vedtages.

Den dårlige gennemførelse i national ret og manglen på økonomisk analyse er indtil nu de største mangler ved VRD-gennemførelsen. Det internationale samarbejde skal udvides i mange tilfælde, men der er konstateret forbedringer i nogle regioner, f.eks. hvad angår Donau.

Der er behov for yderligere fremskridt på områder som integrering af vandpolitikken i andre sektorpolitikker og vurdering af virkningerne af klimaændringer i vandkredsløbet, herunder

---

[24] Et eksempel er det igangværende RP6-projekt AQUAMONEY (http://www.aquamoney.org).

[25] http://water.europa.eu

oversvømmelser og tørke samt langsigtet efterspørgsel og udbud af vand, med henblik på en effektiv gennemførelse på lang sigt af en bæredygtig vandforvaltning i hele EU.

Kommissionen har viljen til at forny partnerskabet med medlemsstaterne under den fælles gennemførelsesstrategi for i fællesskab at finde løsninger på de udfordringer, fremtiden byder på. Et vigtigt led er udviklingen af vandinformationssystemet for Europa.

Denne første rapport om gennemførelsen af VRD kan som konklusion sige, at vi har gjort væsentlige fremskridt i retning af en "Bæredygtig vandforvaltning i Den Europæiske Union". Sammen med de vandrelaterede direktiver, der stadig forhandles, giver VRD alle de værktøjer, vi har behov for, for at opnå en virkelig bæredygtig vandforvaltning i EU i de kommende år. Der er dog stadig en lang og svær vej for medlemsstaterne, hvad angår gennemførelsen af disse værktøjer på bedst mulig måde. Medlemsstaterne må gøre en betydelig indsats for at nå det.